

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 3 kwietnia 2024 r.

Poz. 1820

U C H W A Ł A Nr XI/546/2024

z dnia 26 marca 2024 r.

**Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Rzeszowie**

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie, działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 18a ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1325) – po zbadaniu uchwały **Nr LXX/747/24 Rady Miejskiej w Kolbuszowej** z dnia 22 lutego 2024 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców tworzących nowe miejsca pracy na terenie miasta i gminy Kolbuszowa,

stwierdza

nieważność badanej uchwały w całości z powodu istotnego naruszenia:

1.art. 7 ust. 3 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 702) poprzez brak zgłoszenia projektu nadzorowanej uchwały jako programu pomocowego w zakresie pomocy de minimis Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przed jej podjęciem;

2.§ 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) poprzez nałożenie w § 3 ust. 2 uchwały obowiązku złożenia oświadczenia o zobowiązaniach publiczno-prawnych;

3.art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.), polegającego na przekroczeniu zakresu upoważnienia ustawowego poprzez ustalenie w § 3 ust. 2 uchwały, że zaległości w zobowiązaniach wobec gminy Kolbuszowa uniemożliwiają przedsiębiorcy skorzystanie ze zwolnienia w podatku od nieruchomości;

4. art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, ze zm.) poprzez żądanie - w § 3 ust. 2 uchwały - obowiązku dostarczenia przez przedsiębiorcę ubiegającego się o pomoc publiczną zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego, w sytuacji, gdy gmina jako organ administracji publicznej ma możliwość dostępu do tych rejestrów publicznych w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, ze zm.);

5. § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którym przepisy aktów prawa miejscowego redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Naruszenie § 6 wynika z niejednoznacznego określenia zakresu czasowego obowiązywania uchwały poprzez zapis: „uchwała (...) obowiązuje zgodnie z czasem obowiązywania rozporządzenia

Komisji Unii Europejskiej nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. tj. od dnia 01.01.2024 roku do dnia 31.12.2030 roku, z możliwością stosowania jego przepisów w 6 miesięcznym okresie przejściowym od daty jego wygaśnięcia do 30.06.2031 roku”.

UZASADNIENIE

W dniu 22 lutego 2024 roku Rada Miejska w Kolbuszowej podjęła uchwałę Nr LXX/747/24 w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców tworzących nowe miejsca pracy na terenie miasta i gminy Kolbuszowa, która wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie w dniu 28 lutego 2024 roku.

Badając powyższą uchwałę w trybie nadzoru Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie w dniu 12 marca 2024 roku uchwałą Nr X/496/2024 wszczęło wobec niej postępowanie nadzorcze. Rada Miejska w Kolbuszowej nie usunęła nieprawidłowości w uchwale.

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Kolbuszowej działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42, ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.), wprowadziła zwolnienie od podatku od nieruchomości obejmujące zakresem (§ 1 ust. 1):

1) nowo nabyte, bądź nowo wybudowane budynki i budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza prowadzona jest w zakresie: budownictwa, usług, handlu, przetwórstwa lub wytwórstwa, z wykorzystaniem tych nieruchomości i spowoduje utworzenie nowych miejsc pracy.

2) grunty, budynki i budowle lub ich części, w przypadku wykorzystania ich do prowadzenia działalności gospodarczej przez podatnika, w zakresie: budownictwa, usług, handlu, przetwórstwa lub wytwórstwa, będące w jego posiadaniu, lecz wcześniej nie wykorzystane do prowadzenia działalności, pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona z wykorzystaniem tych nieruchomości spowoduje utworzenie nowych miejsc pracy.

Zgodnie z § 1 ust. 2 zwolnienie, o który mowa w ust. 1 przysługuje na okres:

- 1) 1 roku – w przypadku utworzenia w wyniku inwestycji co najmniej 2 nowych miejsc pracy,
- 2) 2 lat – w przypadku utworzenia w wyniku inwestycji co najmniej 5 nowych miejsc pracy,
- 3) 3 lat – w przypadku utworzenia w wyniku inwestycji co najmniej 8 nowych miejsc pracy,
- 4) 4 lat – w przypadku utworzenia w wyniku inwestycji co najmniej 11 nowych miejsc pracy,
- 5) 5 lat – w przypadku utworzenia w wyniku inwestycji co najmniej 16 nowych miejsc pracy.

W § 1 ust. 3 zapisano, że adresatami pomocy określonej w uchwale są:

1) Przedsiębiorcy, którzy po wejściu w życie niniejszej uchwały podejmują po raz pierwszy działalność gospodarczą na terenie miasta i gminy Kolbuszowa.

2) Przedsiębiorcy, którzy poszerzą swoją działalność gospodarczą, prowadzoną na terenie miasta i gminy Kolbuszowa. Poprzez poszerzenie działalności gospodarczej rozumie się powiększenie bazy materialnej przedsiębiorcy poprzez nowe inwestycje. Zwolnienie z podatku od nieruchomości obejmuje wówczas tylko nową inwestycję, tj. nowo nabyte grunty lub nowo wybudowane budynki przeznaczone na prowadzenie działalności gospodarczej.

W kolejnym paragrafie uszczegółowiono kategorię nowo wybudowanych budynków i budowli oraz określono szczegółowe warunki, jakie musi spełnić podmiot ubiegający się o zwolnienie w zakresie wzrostu zatrudnienia pracowników i jego trwałości.

W § 3 ust. 1 wskazano, że zwolnienie określone w § 1 stosuje Burmistrz Kolbuszowej w formie decyzji, po złożeniu stosownego wniosku przez przedsiębiorcę (załącznik nr 1 do uchwały). W ust. 2 wskazano jakie dokumenty przedsiębiorca ubiegający się o zwolnienie z podatku od nieruchomości, jest zobowiązany złożyć wraz ze wnioskiem. Wśród nich wymieniono:

- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego,
- oświadczenie o zobowiązaniach publiczno-prawnych (zaległości w zobowiązaniach wobec gminy Kolbuszowa uniemożliwiającej skorzystanie z powyższego zwolnienia),

W § 6.1. przewidziano, że do zwolnień, o których mowa w § 1 stanowiących pomoc publiczną, mają zastosowanie w szczególności przepisy o pomocy de minimis na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 roku w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE. L.2023.2831 z dnia 15.12.2023 r.) oraz przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702) oraz wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi.

W § 8 zapisano, że uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia opublikowania jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego i obowiązuje zgodnie z czasem obowiązywania rozporządzenia Komisji Unii Europejskiej nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023r tj. od dnia 01.01.2024 roku do dnia 31.12.2030 roku, z możliwością stosowania jego przepisów w 6 miesięcznym okresie przejściowym od daty jego wygaśnięcia do 30.06.2031 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, które ustanawia rada gminy w formie uchwały. Uchwała rady gminy podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy powinna zatem odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym i nie może pozostawać w sprzeczności z aktem prawnym wyższego rzędu, jakim jest ustawa. Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.) rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1840, z późn. zm.). Z powyższego wynika, że władztwo podatkowe gminy nie jest nieograniczone, a jego zakres określają ustawy. W odniesieniu do zwolnień od podatku od nieruchomości granice kompetencji rady gminy ustala cytowany przepis art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, z którego wynika, że zwolnienia przedmiotowe mogą być wprowadzane w drodze uchwały rady gminy.

Rada Miejska w Kolbuszowej przedmiotową uchwałą postanowiła, że zwolnienia z podatku od nieruchomości określone przedmiotowo w § 1 ust. 1 obejmują podmioty prowadzące działalność gospodarczą na terenie miasta i gminy Kolbuszowa. W § 6 ust. 1 uchwały określono, że zwolnienia te stanowią pomoc de minimis i jej udzielenie następuje na warunkach określonych w Rozporządzeniu Komisji (Unii Europejskiej) nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 roku w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L.2023.2831 z dnia 15.12.2023 r.), zgodnie z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702) oraz wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi.

W myśl art. 12 ust. 1 ww. ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, projekty programów pomocowych, w tym przewidujących udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych oraz pomocy indywidualnej, a także pomocy indywidualnej na restrukturyzację, wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Programem pomocowym może być m.in. uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego na podstawie, której podmioty prowadzące działalność gospodarczą będą mogły ubiegać się o udzielenie pomocy publicznej (np. w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości).

Z kolei warunkiem podjęcia uchwały, której przedmiotem byłoby udzielenie pomocy de minimis, zgodnie z art. 7 ust 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej jest zgłoszenie projektu tej uchwały Prezesowi UOKiK. Prezes UOKiK w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy, które organy jednostek samorządu terytorialnego powinny uwzględnić podejmując uchwałę dotyczącą udzielenia pomocy de minimis.

W ramach przeprowadzonego postępowania nadzorczego Kolegium ustaliło, że projekt przedmiotowej uchwały Rady Miejskiej w Kolbuszowej nie został zgłoszony do Prezesa UOKiK. To zaniechanie zdaniem Kolegium Izby w sposób istotny narusza art. 7 ust. 3 i 12 ust. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

W § 3 ust. 2 uchwały określono, że warunkiem ubiegania się o zwolnienie z podatku od nieruchomości jest złożenie przez przedsiębiorcę oświadczenia o zobowiązaniach publiczno-prawnych, a dalej zapisano, że „zaległości w zobowiązaniach wobec gminy Kolbuszowa uniemożliwiają skorzystanie z powyższego zwolnienia”. Badana uchwała regulując materię prawa podatkowego nie zawęży warunku do nieposiadania zaległości podatkowych, lecz stanowi ogólnie o zobowiązaniach, które w szczególności mogą mieć zarówno charakter zobowiązań podatkowych, jak również np. cywilnoprawnych (niewymagalnych i wymagalnych) lub powstać z innych tytułów niezwiązanych z materią prawa podatkowego. Na dodatek oświadczenie, które ma obowiązek złożyć wraz ze wnioskiem potencjalny beneficjent zwolnienia podatkowego, dotyczyć ma „zobowiązań publiczno-prawnych”. Nie jest doprecyzowane, czy chodzi o zaległości w zobowiązaniach, czy też o fakt posiadania jakichkolwiek zobowiązań publiczno-prawnych. Ponadto, nie jest doprecyzowane, czy chodzi o zobowiązania tylko wobec gminy Kolbuszowa, czy też wobec wszelkich innych podmiotów (instytucji) w stosunku do których mogą powstawać zobowiązania publiczno-prawne (np. wobec ZUS). Zawarta w uchwale regulacja skierowana do podatnika jest nieprecyzyjna i tym samym sprzeczna z zasadami tworzenia aktów prawa miejscowego, które w sposób precyzyjny i jednoznaczny powinny regulować prawa i obowiązki adresatów normy prawnej (§ 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”).

Rady gmin są uprawnione do określenia w uchwale nie tylko samego brzmienia zwolnienia z podatku od nieruchomości, ale także dodatkowych elementów, które są niezbędne do jego poprawnego stosowania, zgodnie z przyjętymi założeniami, o ile nie narusza to innych aktów prawnych. Oznacza to, że w uprawnieniu do wprowadzania zwolnień podatkowych mieści się również prawo do określenia, na jakich zasadach i w jakim okresie są one stosowane, byleby te postanowienia nie pozostawały w sprzeczności z innymi przepisami prawa, w tym rangi ustawowej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lipca 2017 r., sygn. akt II FSK 1289/17 publ. <http://www.orzecznictwo.gofin.pl>).

Wskazać należy ponadto, że zgodnie dyspozycją art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe, gdyż wprowadzenie zwolnień od podatku od nieruchomości o charakterze przedmiotowo-podmiotowym nie może być wprowadzone uchwałą organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, lecz wyłącznie aktem prawnym rangi ustawowej. Powołana teza wynika z ustalonej linii orzeczniczej sądów administracyjnych (np. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. II FSK 1529/12) kategorycznie akcentującej, iż skoro przepis art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zezwala radzie gminy jedynie na wprowadzenie innych zwolnień przedmiotowych, niż określone w art. 7 ust. 1 ustawy, to tym samym zakazuje wprowadzania zwolnień o charakterze przedmiotowo-podmiotowym. Nadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny (wyrok z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. II FSK 2531/16), prawo do ustanawiania zwolnień przez gminę dotyczy wyłącznie tych, które odnoszą się do pewnej kategorii przedmiotów opodatkowania, nie obejmuje natomiast prawa do ustanowienia zwolnień podmiotowo-przedmiotowych, to jest wyłączenia z opodatkowania pewnych kategorii podmiotów znajdujących się w określonej sytuacji faktycznej lub prawnej. Zakreślone spojrzenie na niedopuszczalność uchwalania przez radę gminy zwolnień od opodatkowania podatkiem od nieruchomości o charakterze mieszanym znajduje umocowanie w wcześniej ukształtowanej linii orzeczniczej sądów administracyjnych konsekwentnie akcentującej, iż zwolnienie określone w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych może dotyczyć wyłącznie przedmiotu, a więc nieruchomości wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności.

W badanej uchwale zapisy uzależniające udzielenie zwolnienia od braku zaległości w zobowiązaniach wobec gminy Kolbuszowa w sposób jednoznaczny odwołują się do cech podatnika, które to wychodzą poza cechy stawiane nieruchomości objętej zwolnieniem. W tym więc zakresie, ustanowione zwolnienie, odwołując się do cech podatnika, ma charakter podmiotowy, do wprowadzenia którego Rada Miejska w Kolbuszowej nie miała kompetencji.

W § 3 ust. 2 badanej uchwały określono ponadto, że przedsiębiorca ubiegający się o zwolnienie z podatku od nieruchomości, do wniosku jest zobowiązany dołączyć zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego.

Kolegium Izby zważyło, że stosownie do art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.) organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: znane są one organowi z urzędu; możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: a) posiadanych przez niego ewidencji; b) rejestrów lub innych danych, rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; d) przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych (dowodu osobistego, dowodów rejestracyjnych i innych).

Zgodnie z art. 1 oraz art. 8 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112, ze zm.) Krajowy Rejestr Sądowy składa się m. in. z: rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Minister Sprawiedliwości utworzy Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego. Krajowy Rejestr Sądowy jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w Rejestrze za pośrednictwem Centralnej Informacji.

Według art. 2 ust. 1 oraz art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, ze zm.) przepisy tej ustawy stosuje się m. in. do realizujących zadania publiczne określone przez ustawy jednostek samorządu terytorialnego i ich organów. Podmiot prowadzący rejestr publiczny zapewnia podmiotowi publicznemu albo podmiotowi niebędącemu podmiotem publicznym, realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny ich realizacji, nieodpłatny dostęp do danych zgromadzonych w prowadzonym rejestrze, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań. Dane te powinny być udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej i mogą być wykorzystane wyłącznie do realizacji zadań publicznych.

W § 8 badanej uchwały Rady Miejskiej w Kolbuszowej zapisano, że „uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia opublikowania jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego i obowiązuje zgodnie z czasem obowiązywania rozporządzenia Komisji Unii Europejskiej nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. tj. od dnia 01.01.2024 roku do dnia 31.12.2030 roku, z możliwością stosowania jego przepisów w 6 miesięcznym okresie przejściowym od daty jego wygaśnięcia do 30.06.2031 roku”. W ocenie Kolegium Izby powyższy zapis w sposób istotny narusza § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którym przepisy aktów prawa miejscowego redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Zapis badanej uchwały powoduje powstanie zasadniczych wątpliwości, co do faktycznego okresu obowiązywania przepisów uchwały, zawiera bowiem dwa terminy końcowe jej obowiązywania, tj. 31 grudnia 2030 roku oraz 30 czerwca 2031 roku.

Mając powyższe na względzie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie uchwaliło jak w sentencji.

Na powyższą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie.

Zbigniew K. Wójcik

Prezes